Sfântul apostol Matei s-a învrednicit să-L cunoască pe Hristos

(16 noiembrie)

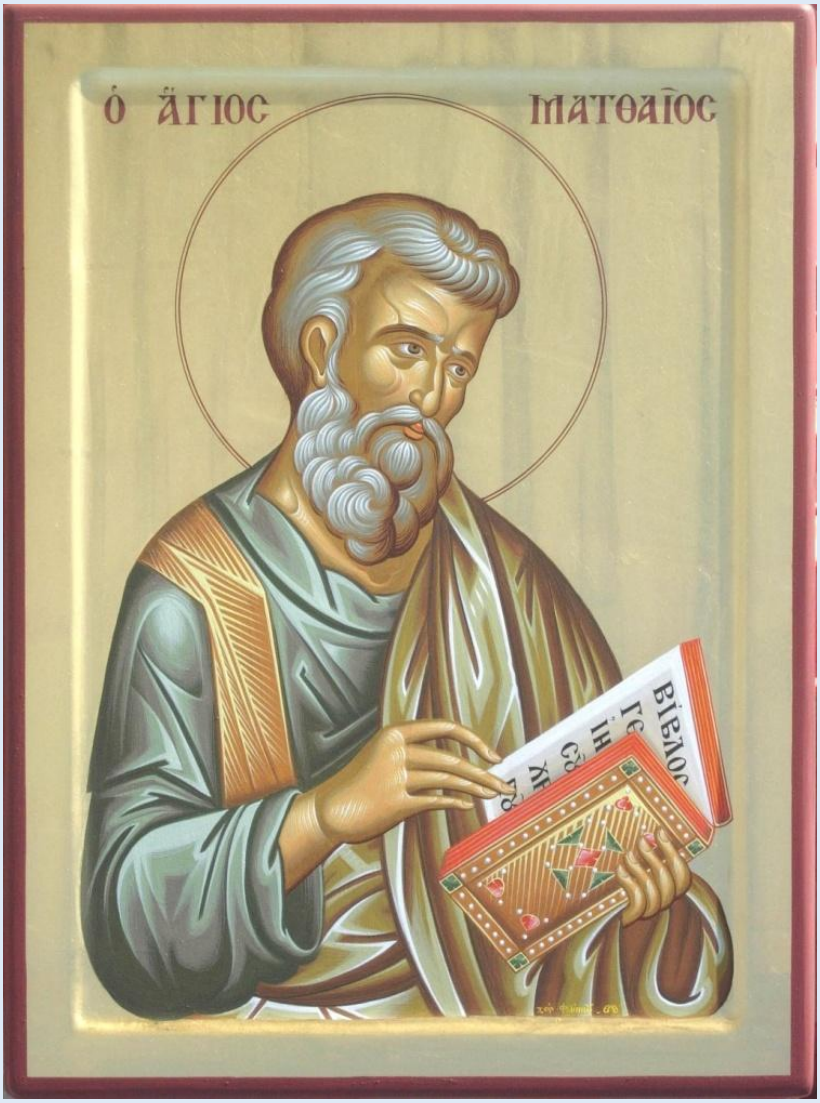

Sfântul apostol şi evanghelist Matei (16 noiembrie):

https://www.academia.edu/91180759/Sf%C3%A2ntul_apostol_%C5%9Fi_evanghelist_Matei_16_noiembrie_

https://archive.org/details/sf.-ap-si-evang-matei

****

„Şi trecând Iisus pe acolo a văzut un om şezând la vamă, cu numele Matei şi i-a zis: Vino după Mine. Şi sculându-se a mers după Dânsul” (Matei 9, 9).

Iubiţii mei creştini, dacă cineva v-ar zice că un cărbune s-a transformat în diamant, că un vierme s-a transformat în vultur, că un lup s-a transformat în miel, veţi crede? Cu siguranţă, nu. Deoarece cărbunele, precum iese din cele mai dinăuntru ale pământului, rămâne cărbune, viermele rămâne vierme şi lupul rămâne lup. Nu-şi schimbă firea.

Dar ceea ce nu se poate în lumea firească, se întâmplă în lumea morală şi duhovnicească, în lumea harului dumnezeiesc. În această lume au loc prefaceri morale care provoacă uimire. O vedem în persoana Sfântului Matei evanghelistul, a cărui pomenire Sfânta noastră Biserică o sărbătoreşte astăzi.

Ce era Matei înainte de a deveni ucenicul lui Hristos? Era un păcătos, ca şi cărbunele care este întreg numai negreală. Era ca şi viermele care se târăşte prin noroi şi murdărie. Era ca lupul care sfâşie mieii. Şi iată acum marea lui transformare. Acest cărbune s-a transformat în diamant strălucitor. Acest vierme s-a transformat în vultur, în vultur de aur care zboară pe înălţimile cerului. Acest lup a devenit miel al lui Hristos, păcătosul a devenit sfânt. Cum? Să fim atenţi la Evanghelia care ne-o spune.

Ce meserie avea Matei - Levi, cum se numea mai înainte? Există meserii pe care nimeni nu poate să le condamne binecuvântat, precum sunt meseriile plugarului, păstorului, pescarului, meşteşugarului. Aceştia prin sudoarea feţei lor îşi câştigă pâinea. Dar există şi meserii, care prin natura lor, sunt cu desăvârşire păcătoase şi nu trebuie să le practice cineva şi nici măcar meserii nu ar trebui să se numească, cum ar fi ca cineva să lucreze în cluburile de noapte păcătoase şi cele numite „skyladika” („căţelandre”). Există şi meserii cu multe oportunităţi pentru păcat şi dacă cineva nu este atent, practicându-le, poate să vatăme societatea şi el însuşi să se distrugă.

Matei era vameş. Vameş nu ca sărmanii funcţionari ai serviciului nostru vamal, care colectează impozitele statului. Desigur că şi ei, dacă nu au frică de Dumnezeu şi conştiinţă, pot să cadă cu uşurinţă în ispita banului şi să facă abuz de funcţia lor. Dar vameşul din epoca lui Hristos se deosebea mult de vameşul de astăzi. Exploata impozitele publice şi pentru că avea înlesnirea să facă tot ce voia, profitând de simplitatea oamenilor, care tremurau sub stăpânirea romană. De pildă, în loc de 100 de drahme strângea 200, 300, 500 de drahme! În felul acesta, iubitorii de argint, lacomii şi oamenii fără de conştiinţă, vameşii din acele timpuri, ca nişte lipitori sugeau sângele poporului, adunau bani mulţi, se îmbogăţeau şi învistiereau. Câţi astfel de profitori, adevăraţi tâlhari, nu există şi în societatea noastră!?…

Matei era vameş. Lumea îl ura şi îl ocolea. Dar unul singur nu l-a urât şi nu l-a lepădat ca om. Şi acest unul a fost Hristos. Hristos, ca Dumnezeu ce era, a privit nu numai la exteriorul omului, ci şi în interior. Hristos, cunoscătorul de inimi, a privit şi priveşte adâncurile inimii omeneşti. În cazul lui Matei a văzut că în adâncul inimii lui, sub stratul gros al răutăţii şi al stricăciunii, exista o dispoziţie bună, care ca şi o scânteie aştepta clipa potrivită să se aprindă şi să devină un sfânt incendiu, care să ardă tot răul.

Şi clipa potrivită a sosit. O clipă binecuvântată, care valorează o veşnicie. Era clipa în care Hristos l-a văzut pe Matei că stătea în afara vămii, pregătit ca un păianjen să-şi apuce victimele. Hristos a aruncat o privire şi şi-a dat seama că acest om putea să se schimbe esenţial. Se adresează către Matei şi îi spune: ***„Vino după Mine" (Matei 9, 9).*** Adică: Matei, lasă vamă, vino cu Mine ca să devii ucenicul Meu. Şi Matei, fără a se împotrivi, fără ezitare, fără întârziere, a părăsit vama şi I-a urmat lui Hristos. A lăsat aurul şi L-a urmat pe Hristos.

Ziua în care Matei s-a hotărât să-L urmeze pe Hristos a fost cea mai fericită zi din viaţa sa. Alţii consideră cele mai fericite zile din viaţa lor zilele în care li se întâmplă diferite evenimente mulţumitoare. Pentru Matei, dar şi pentru fiecare credincios, cea mai fericită zi din viaţă este ziua în care s-a învrednicit să-L cunoască pe Hristos. Să-L cunoască nu formal, ci substanţial, duhovniceşte, să-L creadă drept Mântuitorul sufletului său.

Matei, pentru a-şi exprima bucuria, a oferit o masă. L-a chemat pe Hristos. Mulţi vameşi şi păcătoşi au stat la masă.

Hristos împreună cu vameşii şi cu păcătoşii! Lucrul acesta i-a scandalizat pe farisei, care se considerau sfinţi. Dar Hristos le-a răspuns. - Cuvintele Lui sunt mustrare pentru farisei şi în acelaşi timp mângâiere pentru păcătoşii din toate timpurile - Iată ce a spus Hristos: ***„Nu au nevoie de doctori cei ce se consideră pe ei sfinţi, ci aceia care se consideră păcătoşi". „Căci n-am venit să chem pe cei drepţi, ci pe cei păcătoşi la pocăinţă" (Matei 9, 12-13).***

De atunci Matei I-a urmat lui Hristos împreună cu ceilalţi ucenici. A fost în foişor, atunci când Hristos înviat a venit şi a spus „Pace vouă" (Luca 24, 36). A fost în ziua în care Hristos S-a înălţat la ceruri. A fost în ziua Cincizecimii, când a venit Duhul Sfânt şi i-a luminat pe ucenici.

Matei, plin de credinţă, de nădejde şi de iubire, s-a dus şi el în călătorie misionară. S-a dus în multe ţări, a ajuns până în Etiopia. L-a propovăduit cu înflăcărare pe

Hristos, a atras prin învăţătura şi prin minunile sale o mulţime de popor. Şi în cele din urmă a primit moarte martirică.

Însă ceea ce a făcut cunoscut numele lui în toate veacurile este Evanghelia pe care a scris-o, prima în rândul celor patru Evanghelii. În Evanghelia lui Matei există şi înfricoşătoarea pericopă despre Judecata viitoare (a se vedea Matei 25, 31-46).

Iubiţii mei! Astăzi când se sărbătoreşte sfânta pomenire a Evanghelistului Matei, să ascultăm şi noi mântuitoarea chemare a lui Hristos: „Vino după Mine”. Există şi astăzi suflete, care ascultă acest glas şi cu lepădare de sine urmează Celui Răstignit. Sunt persoanele misionare, care se află împrăştiate în întreaga lume şi continuă propovăduirea lui Hristos. Dar şi către toţi creştinii în general se adresează cuvântul: „Vino după Mine!”. Pe aceştia Hristos nu îi cheamă să meargă în locurile sălbatice ale junglei ca să-L propovăduiască. Îi cheamă să-şi părăsească patimile păcătoase şi să-L urmeze pe drumul suitor şi greu al credinţei şi al virtuţii. În acest fel, cu toţii, în măsură diferită, putem să-l imităm pe Apostolul Matei.

(traducere din elină de monahul Leontie)

(Omilia Înaltpreasfinţitului părinte Augustin, mitropolit de Florina, a fost luată din prima ediţie a cărţii „Picături din apa cea vie” (Atena, 1982); cu o completare mică pe 16.11.2002)

Canon de rugăciune către Sfântul apostol şi evanghelist Matei

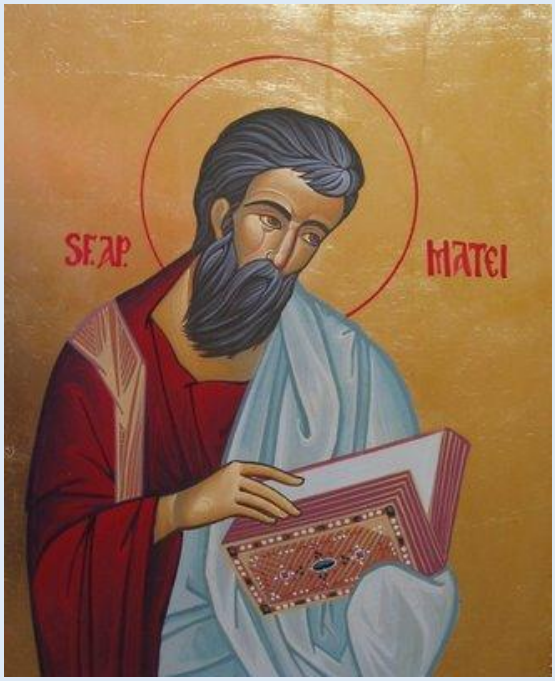

Troparul Sfântului apostol şi evanghelist Matei, glasul al 3-lea: Apostole Sfinte şi evanghelist Matei, roagă pe Milostivul Dumnezeu, ca să dea iertare de greşeli sufletelor noastre.

Cântarea 1

Irmos: Deschide-voi gura mea...

Stih: ***Sfinte apostole şi evanghelist Matei, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Din destul dă-mi harul cel ce s-a sălăşluit întru tine, prea lăudate Matei şi slugă a lui Hristos. Şi voi striga cu strălucire, propovăduind şi voi cânta minunile tale, bucurându-mă.

Stih: ***Sfinte apostole şi evanghelist Matei, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ai părăsit deplin tulburarea celor pământeşti, dacă ai auzit glasul Cuvântului ce S-a Întrupat şi iconom al harului te-ai arătat, propovăduitor primit de Dumnezeu, fericite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Însuţi văzător fiind şi slugă a Cuvântului, celui ce a strălucit mai înainte de veci din Tatăl, apostole, ai înconjurat lumea binevestind venirea Lui tuturor neamurilor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Pierzarea morţii şi stricarea stricăciunii şi arătarea vieţii ai binevestit-o, înţelepte, că Fecioara, în pântece zămislind pe Cel Necuprins, lumea a înnoit.

Catavasie: Deschide-voi gura mea şi se va umplea de Duhul şi cuvânt răspunde-voi Împărătesei Maice şi mă voi arăta luminat prăznuind şi voi cânta minunile ei, bucurându-mă.

Cântarea a 3-a

Irmos: Pe ai tăi cântăreţi...

Stih: ***Sfinte apostole şi evanghelist Matei, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe ai Tăi apostoli, Cuvinte al lui Dumnezeu, i-ai arătat luminători vieţii, care au alungat întunericul necredinţei, Stăpâne şi cu dumnezeiască Mărirea Ta lumea toată au luminat.

Stih: ***Sfinte apostole şi evanghelist Matei, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu toată armătura Ta într-armând pe apostolul Matei, prea alesul, Mântuitorule, mai tare decât pe tirani pe acesta l-ai făcut Stăpâne şi pierzător l-ai arătat al înşelăciunii idoleşti, Iubitorule de oameni.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Vestirea limbii tale celei de foc a ars capiştile demonilor, Sfinte Matei, de Dumnezeu insuflate, organ al Mângâietorului, prin care se propovăduieşte Hristos, Cuvântul cel mai înainte de veci.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Trâmbiţa cea de Dumnezeu cuvântătoare a Sfântului Matei, înţelepţitul de Dumnezeu, a luminat popoarele, căci a vestit cu osârdie Strălucirea Treimii şi Întruparea cea mai presus de minte a Cuvântului, cea din tine, Preacurată.

Catavasie: Pe ai tăi cântăreţi, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ce eşti izvor viu şi îndestulat, care s-au împreunat ceată duhovnicească, întăreşte-i întru dumnezeiască mărirea ta, cununilor măririi învrednicindu-i.

Cântarea a 4-a

Irmos: Sfatul cel dumnezeiesc...

Stih: ***Sfinte apostole şi evanghelist Matei, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

De Cuvântul Tău cel ipostatic, Dumnezeule, fiind învăţat ucenicul cel văzător de Dumnezeu, a risipit înţelepciunea cea lumească, cu mare glas strigând: Slavă puterii Tale, Doamne!

Stih: ***Sfinte apostole şi evanghelist Matei, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ţie, celui fericit de Hristos, ce laudă îţi vom aduce, de Dumnezeu grăitorule? Că nu poate omul să spună cu cuvântul, după vrednicie, harul cel înflorit peste tine, minunate.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Văzând mintea ta cea neîntinată şi curată, Cel Preaînalt a pus-o, de Dumnezeu arătătorule, ca pe o făclie în sfeşnic înalt, să lumineze tuturor celor din întuneric.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Firea omenească cea smerită, ceea ce eşti binecuvântată, ai înălţat-o, ca ceea ce ai născut tăria Celui Preaînalt, mai presus de fire, prea curată Maică, precum a învăţat Sfântul Matei, evanghelistul.

Catavasie: Sfatul cel neurmat şi dumnezeiesc, al Întrupării Tale celei de sus, celei din Fecioară, proorocul Avacum avându-l în minte, a strigat: Slavă puterii Tale, Doamne.

Cântarea a 5-a

Irmos: Spăimântatu-s-au toate...

Stih: ***Sfinte apostole şi evanghelist Matei, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Primind harul Preasfântului Duh, te-ai arătat dumnezeiesc locaş, dumnezeieşte învăţând lumina cunoştinţei de Dumnezeu şi ai fost încredinţat a întocmi în scris învăţăturile lui Hristos, ca un adevărat văzător de Dumnezeu.

Stih: ***Sfinte apostole şi evanghelist Matei, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Limba ta s-a făcut trestie a Mângâietorului, care dă degrab izbăvire celor ce cunosc stăpânia Lui şi suflă în sufletele lor cunoştinţa cerească, o, întru tot cinstite apostole Matei!

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pe tine, strălucind cu minuni şi cu haruri de tămăduiri, Hristos te-a trimis lumii, iar tu ai călcat puterea demonilor şi ai luminat sufletele tuturor credincioşilor, care te laudă pe tine, propovăduitorul păcii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Fecioara a născut pe Fiul cel mai înainte de veci, cel ce S-a îmbrăcat în firea omenească, precum grăitorul de Dumnezeu învăţându-ne a zis şi a mântuit-o din stricăciune cu nemărginita bunătate şi Fecioară a rămas.

Catavasie: Spăimântatu-s-au toate de dumnezeiască mărirea ta; că tu, Fecioară, neispitită de nuntă, ai avut în pântece pe Dumnezeu cel peste toate şi ai născut pe Fiul cel fără de ani, cel ce dăruieşte pace tuturor celor ce te laudă pe tine.

Cântarea a 6-a

Irmos: Venit-am întru adâncurile mării şi m-a înecat viforul păcatelor mele celor multe; dar ca un Dumnezeu scoate dintru adânc viaţa mea, Mult Milostive.

Stih: ***Sfinte apostole şi evanghelist Matei, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Evanghelist din vameş, când Ţi-a urmat Ţie, s-a prefăcut de Dumnezeu grăitorul, cu puterea ta cea tare, Atotziditorule, Sfântul Matei cel întru toate ales.

Stih: ***Sfinte apostole şi evanghelist Matei, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Se îndreptează, cu cuvintele cele de suflete hrănitoare ale Evangheliei, mulţimea neamurilor, înălţându-se la vârful cel înalt al virtuţilor, o, prea fericite apostole Matei.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Sunt vânate, cu mrejele cele de Dumnezeu împletite ale Sfântului Matei ucenicul, adunările credincioşilor totdeauna, spre a Ta cunoaştere, Făcătorule de bine, îndreptându-se.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Fecioară te-a binevestit pe tine, Sfinte Matei, cel întru toate ales, scriind despre tine, Ceea ce ai născut mai presus de fire şi fără stricăciune pe Cel ce a făcut toate, ceea ce eşti cu totul fără prihană.

Catavasie: Înţelepţii lui Dumnezeu, care faceţi acest praznic dumnezeiesc şi cu totul cinstit al Maicii lui Dumnezeu, veniţi să batem din palme, slăvind pe Dumnezeu, Cel ce S-a născut dintr-însa.

Condac, glasul al 2-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe bine credincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Jugul vămii lepădând, la jugul dreptăţii te-ai lipit şi te-ai arătat neguţător întru toate ales, bogăţie adunând înţelepciunea cea din înălţime. Pentru aceasta ai propovăduit cuvântul adevărului şi ai ridicat sufletele celor trândavi, arătând în scris ceasul judecăţii.

Cântarea a 7-a

Irmos: N-au slujit făpturii...

Stih: ***Sfinte apostole şi evanghelist Matei, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Făcutu-te-ai dumnezeiască închipuire Strălucirii celei dintâi, ca un ucenic cu razele ei luminându-te, căreia cântând ai zis: Prea lăudate Doamne al părinţilor şi Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Stih: ***Sfinte apostole şi evanghelist Matei, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca un slujitor al Cuvântului, prea fericite, întru dumnezeieştile Locaşuri, unde Hristos locuieşte, tu te-ai sălăşluit, precum ţie ţi-a făgăduit Dumnezeu Cel Preaînalt, Domnul părinţilor şi Însuşi Dumnezeul tuturor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Bolile se alungă şi fuge mulţimea demonilor, prin darurile cele din tine, Sfinte Matei, ale Dumnezeiescului Duh, întru care ai şi cântat: Domnul părinţilor şi Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Pe Prea lăudata Fecioară ai adeverit-o, apostole, cu dumnezeieştile tale cuvinte, pe ceea ce a născut pe Făcătorul a toate, căruia toţi cântăm: Prea lăudate Doamne al părinţilor şi Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Catavasie: N-au slujit făpturii înţelepţii lui Dumnezeu, ci numai Făcătorului şi groaza focului bărbăteşte călcând-o, se bucurau, cântând: Prea lăudate Dumnezeul părinţilor noştri şi Doamne, bine eşti cuvântat.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe tinerii cei bine credincioşi...

Stih: ***Sfinte apostole şi evanghelist Matei, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu voinţă neslăbită spre tine, Sfântul Matei prea sfinţitul, fiind îndumnezeit şi cu punere făcându-se Ceea ce tu din fire eşti, lumea a tras, Stăpâne, să cânte Ţie: pe Domnul lăudaţi-L, lucrurile şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinte apostole şi evanghelist Matei, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca pe un fulger lumii, Cuvântul a trimis pe grăitorul de Dumnezeu, ca să gonească întunericul şi pe păgâni să-i lumineze cu dogmele dreptei credinţe. Pentru aceasta a şi cântat: pe Domnul lăudaţi-L lucrurile şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Prin cuvânt curat şi prin gândire s-a dat ţie a vorbi cu Hristos. Căci dacă ai lepădat materia, te-ai apropiat şi te-ai alipit de Dânsul, prea lăudate. Pentru aceasta ai şi cântat: pe Domnul lăudaţi-L lucrurile şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Spre facere de bine oamenilor, Cuvântul a binevoit a Se Întrupa; că prin uşa Fecioarei a trecut Domnul şi Născătoare de Dumnezeu a arătat-o. Pentru aceasta strigăm: pe Domnul lucrurile lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Catavasie:

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Pe tinerii cei bine credincioşi, în cuptor, naşterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit, atunci fiind închipuită, iar acum plinită pe toată lumea ridică să-Ţi cânte Ţie: pe Domnul, lucrurile, lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi pe Dânsul întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Tot neamul pământesc...

Stih: ***Sfinte apostole şi evanghelist Matei, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Dumnezeiasca coroană a frumuseţii celei înţelegătoare ai luat, apostole şi cu cununa cea prea înfrumuseţată a Împărăţiei te-ai împodobit şi cu dreapta cea atotputernică străluceşti, înţelepte, împreună cu îngerii stând înaintea scaunului Stăpânului Hristos, prea fericite.

Stih: ***Sfinte apostole şi evanghelist Matei, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pomul vieţii după vrednicie ai dobândit, propovăduitorule al Dumnezeului celui viu, bine vestind lumii dumnezeiasca cercetare de viaţă, căci cu pomul cunoştinţei

nu ţi-ai stricat mintea, rămânând neclintit şi nemişcat stâlp al Bisericii, prea fericite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Mireasa lui Hristos, Biserica, ai împodobit-o dumnezeieşte cu Evanghelia ta, ca şi cu o coroană, de Dumnezeu fericite. Şi acum roagă-te ca să se mântuiască de toată bântuiala şi de cumplite primejdii cel care prăznuieşte în chip luminat dumnezeiască pomenirea ta.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

De sânurile Părintelui Celui fără de început nedespărţindu-Se Cuvântul cel fără de început, precum binevesteşte Sfântul Matei, Dumnezeu fiind, S-a Întrupat din tine, Curată, cu totul fără prihană, îmbrăcând întru totul chipul omenesc după toată asemănarea şi toate însuşirile acestuia luându-le.

Catavasie: Tot neamul pământesc să salte, cu Duhul fiind luminat şi să prăznuiască firea minţilor celor fără de trup, cinstind sfânta prăznuire a Maicii lui Dumnezeu şi să cânte: Bucură-te, prea fericită, Născătoare de Dumnezeu, curată, pururea Fecioară.

Sedelna glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Aurul părăsindu-l cu adevărat şi pe Hristos iubind cu iubire de dreaptă credinţă, apostole Matei, marginilor lumii te-ai arătat luminător şi din vameş te-ai arătat apostol mărit, ucenic fiind şi propovăduitor al credinţei. Pentru aceasta adunându-ne, după datorie cinstim prea cinstită pomenirea ta şi cu credinţă prăznuim, cântând şi grăind: roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască celor ce cu dragoste prăznuiesc sfântă pomenirea ta.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine,

Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Pe Ceea ce este uşă cerească şi raclă, munte cu totul sfânt, nor strălucit să o lăudăm, pe scara cea cerească, Raiul cel cuvântător, izbăvirea Evei şi odorul cel mare a toată lumea, că într-însa s-a lucrat mântuirea lumii şi iertarea greşelilor celor de demult pentru aceasta strigăm către dânsa: roagă pe Fiul tău şi Dumnezeu să dăruiască iertare de greşeli celor ce se închină cu credinţă Preasfintei naşterii tale.